

ren nævner, er han kun halvvejs. Der er ikke noget, der tyder på, at regeringens finanspolitik hænger sammen, at der er en økonomisk plan, og derfor er spørgsmålet jo det meget enkle: Hvornår kommer der en plan, der hænger sammen, og som rækker mere end en finanslov ud i fremtiden?

Kl. 19:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 19:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen): Debatten her er jo på baggrund af den politik, regeringen har fremlagt gennem finanslovsforslaget, så regeringens politik er sådan set rimelig klar. Når jeg interesserer mig lidt for, hvad Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne fremfører her i debatten, er det jo, fordi det ikke hænger sammen. Socialdemokrater og SF'ere skoser regeringen for, at vi har et underskud på 86,5 mia. kr., og så vil jeg bare gerne høre, hvad deres løsning er, frem for at man skoser os. For i min terminologi er det sådan, at hvis man mener, at 86,5 mia. kr. er for højt et underskud, må det jo være, fordi man vil have et lavere underskud, og hvordan er det så lige at man skal opnå det?

For så vidt angår Det Radikale Venstre, er det – indrømmet – en problemkreds for sig selv, for Det Radikale Venstre arbejder jo ud fra, at man skal have 90 mandater selv, og der prøver jeg bare at påpege, at det, som man skoser regeringen for, er det, fru Margrethe Vestager skal gennemføre med hr. Ole Sohn og hr. Morten Bødskov, og hvordan er det lige at det skal gennemføres?

Kl. 19:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:10

Margrethe Vestager (RV):

Jeg syntes, det var en udmærket gentagelse af den bortforklaring, finansministeren også brugte før. Det er ikke et svar på spørgsmålet: Hvornår kommer regeringen med en plan, der viser, at man har hånd om den langsigtede økonomiske udvikling? Det underskud, som vi har nu, og den privatisering af krisestyring, som regeringen lægger op til, er med til at forværre de problemer, vi ser om 2, 4, 6 år. Regeringens 2015-plan synes at være faldet fuldstændigt fra hinanden.

Hvornår kommer regeringen med en plan, der gør, at vi ved og har tillid til – og det er tro-

værdigt – at regeringen faktisk har hånd om den økonomiske politik ud over det at fægte for sig i et 1-årigt finanslovsforslag?

Kl. 19:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 19:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen): Regeringen har valgt at håndtere krisesituationen og bringe Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Lykkeligvis brugte vi i de gode år overskuddet på finanserne til at afdrage på gælden, sådan at vi i dag har mulighed for at lempe finanspolitikken, og efter min mening er det dybt ansvarligt med et underskud på 86,5 mia. kr., fordi vi har lagt penge til side. Jeg synes, at det alternativ, som fru Margrethe Vestager og hr. Morten Bødskov og hr. Ole Sohn ønsker, nemlig at underskuddet var mindre, ville føre til nogle større problemer i det danske samfund. Så vi har altså valgt at prioritere krisen og komme igennem den.

Lykkeligvis er det sådan, at de initiativer, vi har taget, er af midlertidig karakter. De udløber, og dermed formindskes jo det problem, vi står over for. I 2011 og fremefter indføres skattereformen, som vi diskuterede på et tidspunkt, og som jo også bidrager til holdbarheden. Så på et tidspunkt, når vi kan se, hvordan krisen er, hvor langvarig den er, hvor dyb den er, og hvor hårdt den slår, vil vi kunne gøre regnebrættet op og se på den fremtidige udfordring.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 19:12

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Da økonomiaftalen blev indgået med regionerne den 13. juni i år, gik der ikke lang tid, efter at blækket var tørt, førend en lang række organisationer stillede sig op og var meget skeptiske over for, om regionerne ville kunne leve op til de ting, man havde aftalt i aftalen, med de midler, man nu engang var blevet givet. Det var bl.a. Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen, Danske Patienter og andre.

Det, man kan se nu, er jo, at nogle af de bekymringer muligvis har haft noget på sig. I det forslag til finanslov, regeringen har fremsat, kan jeg ikke se, at der skulle være afsat penge til en kræfthandleplan III, som sundhedsministeren har bebudet skulle komme her i efteråret. Jeg kan heller ikke se, at der skulle være afsat ekstra midler til psykiatrien, og det, vi ser nu, er jo